

Den Förbluffande Övergången Bort från Jesus i det Populära Evangeliet

Originaltitel: *The Amazing Shift Away from Jesus in the Popular Gospel*

Protestanter har ärvt ett evangelium från sitt protestantiska arv. Frågan är: gör detta protestantiska evangelium rättvisa åt Bibelns och i synnerhet **Jesu** definition av evangeliet?¹

Jesus var den första predikanten av det frälsande Evangeliet: "Hur ska då vi komma undan om vi inte bryr oss om en sådan frälsning? **Den förkunnades först av Herren** och bekräftades sedan för oss av dem som hade hört honom." (Hebr. 2:3; se även Matt 4:17, 23; Lukas 4:43). 1 Timoteusbrevet 6:3 och 2 Johannes 7-9 varnar för att varje avvikelse från Jesu ord är ett allvarligt misstag. Jesu egen definition av evangeliet är därför grundvalen för biblisk tro.

Kommentatorer i de kristnas historia påpekar att Luther och Calvin godtyckligt uteslöt Jesu eget predikande av evangeliet. Den nuvarande evangelisten domineras omedvetet av en dogmatisk och fundamentalt förvirrande inställning till frågan "Vad är evangeliet?"

Luther, som skapade sin egen dogm, bestämde sig för att godtyckligt definiera evangeliet genom att ta texter från Johannes och Paulus och ignorera de andra berättelserna om Jesu tjänst. Det första offret för detta förfarande var evangeliet om Guds rike, det frälsande evangelium som Jesus framställde som en förebild för all efterföljande evangelieförkunnande (Markus 1:14-15; Lukas 4:43, etc.).

¹ *Berättar de Sanningen om Evangeliet för Dig?* - <https://focusonthekingdom.org/Truth-Swedish.pdf?x49874>.

Luther och evangeliet

G.F. Moore skrev [våra kommentarer inom hakparenteser]:

"Luther skapade genom ett dogmatiskt kriterium en kanon av evangeliet i böckernas kanon [han valde vissa böcker och ignorerade andra med hjälp av ett selektivt och vilseledande förfarande]. Luther skrev: '**De apostlar som behandlas oftast och högst av hur tron ensam rättfärdigar, är de bästa evangelisterna. Därför är Sankte Paulus Epistlar mer ett evangelium än Matteus, Markus och Lukas. För dessa [Matteus, Markus och Lukas] anger inte mycket mer än Kristi gärningar och underverk** [detta är helt falskt: evangelierna beskriver ständigt evangeliet som Jesus predikade]; **men den nåd vi får genom Kristus är det ingen som så djärvt lovprisar som S:t Paulus, särskilt i sitt brev till Romarna.**' I jämförelse med Johannes evangelium är Paulus och I Petrus [säger Luther] 'som kärnan och mörket i alla böcker, ' Jakobs brev, med sitt insisterande på att människan inte är rättfärdigad enbart genom tro, utan genom gärningar som bevisar tro, 'är blott och bart en halmepistel, ty det finns inget evangeliskt med det'"

Moore kommenterar klarsynt:

"Det är uppenbart att Bibelns ofelbarhet har kommit till uttryck här, om den i själva verket inte rätt följde påvarnas och rådets ofelbarhet; ty själva Skriften måste underordna sig det yttersta kriteriet i överensstämmelse med Luthers lära om rättfärdiggörelse genom tro. [Luther, med andra ord, ersatte ett dogmatiskt system med ett annat, vilket gjorde att Skriften underkastar sig sitt eget urvalsförfarande.]" (Moore, *History of Religions*, Scribners, 1920, s. 320).

C.s. Lewis

C.s. Lewis visar exakt samma tendens. Han verkar inte tro att Jesus predikade evangeliet! Följande citat pekar på en grundläggande och häpnadsväckande missuppfattning av kristendomens kärna.

C.s. Lewis skrev:

"Epistlarna är till största delen de tidigaste kristna dokument vi har. Evangelierna kom senare [men Jesus predikade evangeliet långt före epistlarna skrevs]. **De är inte "evangeliet", uttalandet av den kristna tron...** [så Kristi ord är inte kristendomens uttalande?]. **I den bemärkelsen är epistlarna mer primitiva och mer centrala än evangelierna** - även om de naturligtvis inte är de stora händelser som evangelierna räknar upp [hur är det då med Jesu stora **ord/läror** som ju är det frälsande evangeliet?]. Guds gärningar (inkarnationen, korsfästelsen och uppståndelsen) [hur förhåller det sig med Jesu predikande av evangeliet?] kommer först: den tidigaste teologiska analysen av den kommer i epistlarna: sedan när den generation som hade hört Herren höll på att dö ut, sammansattes evangelierna för att förse de troende med en uppteckning om den stora gärningen och några av Herrens ord [i själva verket återger Matteus, Markus och Lukas **evangeliet**, liksom även Johannes gör]". (Introduction to J. B. Phillips' *Letters to Young Churches*, Fontana Books, S. 9, 10).

Hur förhåller det sig med Jesu frälsande evangelium om Riket? Luther och C.S. Lewis förbigår Jesu evangelium ganska skickligt.

Pånyttfödelse för frälsning

I motsats till detta erkänner Moore, som historiker med en mindre oplockad gås med teologin, att Jesu undervisning i evangelierna är absolut nödvändig för pånyttfödelsen, dvs. för frälsning:

"Idén om att inträdet till det nya och högre livet, det odödliga livet, måste ske genom en andlig eller intellektuell pånyttfödelse eller snarare regenerering, möter oss ofta i mystiken [mysteriekulturer], och särskilt i dåtidens intellektuella mystiker. Några bekanta termer i dessa är *anagennasthai* (att födas på nytt) och *paliggenesia* (återfödelse). I Johannes är pånyttfödelse *sine qua non* [en absolut nödvändig förutsättning] för frälsning. Kött föder kött; endast ande kan skapa ande, och endast den som är pånyttfödd av den gudomliga anden kan komma in i "Guds rike" (Johannes 3). Tanken i den tidsandan var inte bara principen om gudomligt liv utan om den högre kunskapen; så föreställer sig Paulus det (t.ex. 1 Kor. 2:14). I Johannes [redogörelse om Jesus] är de två oskiljaktigt förbundna, eller snarare samma sak" (Moore, *History of Religions*, s. 142).

Billy Graham och evangeliet

Ett vida utspritt traktat med titeln "Vad är evangeliet?"² som inte innehåller någon hänvisning till Guds rike, förklarar att Jesus "kom för att utföra tre dagars arbete, att dö, bli begravd och uppstånden" och att **"Han inte i första hand kom för att predika evangeliet. . . men snarare för att det skulle kunna finnas ett evangelium att predika."** Det är svårt att förena dessa uttalanden med Jesu egna förklaring, att han fick i uppdrag att predika evangeliet om Riket (Luk 4:43)! Återigen säger Billy Graham: "Jesus kom för att utföra tre dagars arbete." Men Jesus sa, **"Jag måste predika evangeliet om Guds rike; ... det är därför jag är utsänd"** (se Lukas 4:43).

Det kan inte alltför starkt betonas att kristendom som inte är rotad och förankrad i den historiska Jesus, kan visa sig förvandlas till en helt annan tro. Hur kan vi vara säkra på att "Kristus" inte bara är en abstrakt symbol när människor uppmanas att "ta emot Kristus" utan att själv ha fått veta den historiska Kristi budskap? Den verkliga frågan är alltså, med Jon Sobrinos ord:

"Om den här Anden är Jesu ande eller någon vag, abstrakt ande som inte är något annat än det sublimerade förkroppsligandet av den naturligt 'religiösa' människans önskningar och längtan. Om det är det sistnämnda så är det inte bara annorlunda, utan faktiskt i strid mot Jesu ande."³

Mer från Billy Graham Association

"Ordet Evangelium förekommer över hundra gånger i Nya testamentet ... Vad är då evangeliet om Guds nåd? Låt oss fråga Paulus. Han skulle vilja rikta oss till 1 Kor. 15:1-4: 'Jag vill påminna er om evangeliet som jag predikade för er ... att Kristus dog för våra synder, att han blev begravd, och att han uppstod på tredje dagen' ... **Paulus talade aldrig om vår Herres jordiska liv** ... Det faktum att Herren Jesus dog för att frälsa är hälften av evangeliet! Det faktum att han uppstod från de döda ... är den andra hälften av evangeliet."⁴

² Utgiven av Billy Graham Evangelistic Association, 1980.

³ *Christology at the Crossroads*, Orbis Books, 1982, s. 384.

⁴ Roy Gustafson, Billy Graham Association, betoning tillagd.

Är detta sant? Varför finns det inte en enda mening om evangeliet som Jesus predikade, det vill säga, **evangeliet om Guds rike**? Varför riktas vi inte till Paulus egen definition av det evangelium som gavs i nästa vers efter det att han har talat om "Guds nåds evangelium"?

"Den uppgift jag fått av Herren Jesus: att vittna om Guds nåds evangelium ... alla ni som jag har gått omkring hos och predikat riket för" (Apg. 20: 24-25; jmf. Apg. 19:8; 28:23, 30-31).

Evangeliet om Guds nåd är Evangeliet om Guds rike. Det finns ingen skillnad. Guds nåd förkunnas i proklamationen om Guds rike - den stora världsregering som Jesus har lovat att tillsammans med sina efterföljare upprätta på jorden när han återvänder (se Dan 7:13-14, 18, 22, 27). Jesus förberedde och förbereder sig för den stora kommande dag då han och de odödliga heliga skall ta hand om den förnyade jorden.

"Ordet" är Evangeliet om Riket

Det kristna frälsningsevangeliet förkunnades av Jesus och apostlarna. Det var (och är) evangeliet om Guds rike och Jesu Kristi namn (Mark 1:14-15; Luk 4:43; Matt 4:23; 9:35; 24:14; Apg. 8:12 ; 19:8; 20:25; 28:23, 31). Jesu död och uppståndelse är viktiga delar i evangeliet, **men de utgör inte hela evangeliet**.

Det frälsande evangeliet - "budskapet om Riket", "detta evangelium om Riket" (Matt 24:14) som Jesus sade är grunden för frälsning (se Matt 13:19; Luk 8:12; jmf. Apg. 8:12) - var kärnan i all biblisk predikan. Det är det budskap som Satan hatar (Luk 8:12; Matt 13:19). Genom hela Nya testamentet kallas det för "ordet" eller "Herrens ord". Uttrycket "ordet" är inte bara ett annat sätt att kalla Bibeln för. "Ordet" är kärnan i Bibeln och den kärnan finns i Jesu frälsande ord - hans evangelium om Riket.

Det verkar som om vi har övergett Jesu evangelium om Riket. Att överge Jesu evangelium är att överge honom (Mark 8:35, 38; 10:39). Genom korrekturtext från ett avsnitt i Paulus, 1 Korintierna 15:1-3, har vi hävdad att evangeliet är ett budskap **endast** om Jesu död för våra synder och hans uppståndelse. Att detta inte är sant bevisas av det faktum att Jesus och lärjungarna predikade evangeliet och kallade det för "evangeliet om Riket" och "evangeliet" **långt före ett endaste ord sades om hans död för synd och hans uppståndelse!**

Det "evangeliska Evangeliet"

Det "evangeliska Evangeliet" i dagens Amerika utelämnar Jesu evangelium och förvränger Paulusevangeliet, separerar aposteln från Jesus och utelämnar viktig information. Hur kan vi med framgång kunna tro på frälsning utan att ha rätt fakta?

Det traktat som vi citerade i början har rätt i att; Tro måste ha ett objekt. Vi måste tro på någon fakta. Men det måste vara rätt fakta! Frågan är, vilka fakta kommer vi att tro på? Det är en fråga om lydnad och Jesu herravälde. Är vi villiga att lyda hans första bud: "Omvänd er [ändra sinne] och tro på Evangeliet [om Guds rike]!" (Markus 1:14-15)?

Förlusten av den historiske Jesus

Kristendomens historia bör ge kyrkobesökare orsak till oro. På grund av en anti-intellektuell inställning till tro förblir många okunniga om de stora frågorna som påverkar deras förhållande till Gud. När teologer

begrundar kyrkans tillstånd under århundradenas lopp, avslöjar de ofta en enastående avvikelse från den historiska Jesus. David Kaylor skriver:

"Den kristna tron har inte kretsat kring den historiska Jesus. Den apostoliska trosbekännelsen demonstrerar sanningen i detta uttalande, eftersom den rör sig från "född av Jungfru Maria" till "korsfäst under Pontius Pilatus." Bekännelsens utelämnande tyder på att Jesu mellanliggande år och verksamhet inte hade någon verklig följd av tro. . . Teologiskt och etiskt räcker det inte med att säga att döden och uppståndelsen har inträffat. **Vem Jesus var**, som romarna avrättade och Gud uppväckte från de döda, har inte bara betydelse för historikern utan även för teologen och de troende. Jesu historiska karaktär, och inte bara en andlig Kristus, ger kristen tro dess skäl att vara och dess kraft att åstadkomma förändring i det personliga sociala livet."⁵

Satanisk strategi

Om den Jesus som hävdas som Frälsare inte är förankrad i den historiska person som finns nedtecknad i Nya testamentet, vem kan då veta vilken slags Jesus som ska tas emot? Det förefaller mig tydligt att Satan mycket väl skulle kunna spela på den svaga punkten i människans religiösa ande genom att presentera en Jesus som bara är vag och ytlig. Men förfalskningen skulle kunna vara mycket subtil. Satanisk strategi skulle arbeta hårt för att skilja Jesus från sina egna läror (som beskrivs i deras tydligaste form i Matteus, Markus och Lukas). "Jesus" kan då bara vara en religiös symbol som erbjuds som ett andligt universalmedel för världens och människors sjukdomar.

Den judiske, apokalyptiska Jesus, förkunnaren av ett kommande rättvist samhälle på jorden - Guds rike - kan då falla i vanära och dunkel. Hans återkomst i predikotjänsten skulle förmodligen förefalla egendomligt och oönskat även för kyrkobesökare som har matats med en diet som saknar Nya testamentets hebreiska ingredienser.

Den säkraste policyn mot bedrägeri skulle vara att återinföra evangeliet om Riket i kärnan för allt predikande. Detta skulle säkerställa mot benägenheten att få Jesus ut ur våra egna sinnen.⁶ Det skulle också skydda de troende mot det extravaganta påståendet från en ledande teolog som sade: "Det som kan sägas om den historiska Jesus hör till 'Kristus enligt köttet'. **Den Kristus gäller dock inte oss.** Vad som hände i Jesu hjärta vet jag inte och jag vill inte veta det heller."⁷ Denna tendens, uttryckt mindre uppenbart, plågar ett antal teologiska tankeskolor, inte minst den skola som förvisar Jesu undervisning till en tjänst endast för judar och tillämpar hans etiska anvisningar på det kommande årtusendet.

⁵ R.D. Kaylor, *Jesus the Prophet, His Vision of the Kingdom on Earth*, betoning tillagd.

⁶ Unitarisk Universalistisk teologi tycks ha fallit i den fälla som Bibeln varnar för (2 Johannes 7-9). Ett traktat om Unitariska Universalistiska uppfattningar om Jesus säger: "Det är inte möjligt att beskriva den historiska Jesus, men ändå finns det många beskrivningar av honom.... **Var och en av oss kan föreställa sig den historiska Jesus som vi själv önskar**.... Den viktiga aspekten av den personliga verkligheten, som vi måste komma till uttryck i, är inte den historiska Jesus, utan tanken på Jesus som den finns i vår samtida kultur.... Jag finner det stimulerande att tro att den fullkomlighet vi har utgjutit i bilden av Jesus har kommit från människors sinnen, från mänsklig fantasi och etisk ambition.... Jag är för en bättre och bättre Jesus, född utav människohjärtat "(J.G. MacKinnon).

⁷ R. Bultmann, "Zur Frage der Christologie," i *Glauben und Verstehen*, citerad av G.R. Beasley-Murray i "The Kingdom of God and Christology in the Gospels," i *Jesus of Nazareth: Lord and Christ*, ed. J.B. Green and M. Turner, Grand Rapids: Eerdmans, 1994, s. 23.

Att bekänna Jesus som Messias, Guds Son

Det är med goda skäl som kristologin, studiet av Jesu identitet, alltid har engagerat teologernas uppmärksamhet. Jesus frågade Petrus: "Vem säger du att jag är?"⁸ Petrus sanningsenliga svar, att han var Messias, hälsades med högsta beröm. Jesus sa att det rätta svaret på frågan bara kan tillhandahållas genom gudomlig uppenbarelse. Att erkänna Jesus som Messias är att förstå kristendomens hemlighet och öppna vägen för att ta emot Guds rike.⁹ Att erkänna Jesus som något annat än Messias, Guds Son, är att gå miste om den kristna tron. Johannes upprepar sin Mästare när han säger: "Det finns ingen falskhet som är så stor som förnekandet av Jesu Messiaskap."¹⁰

Luther och Calvin utslöt Jesu evangelium

Det är rimligt att fråga varför modern evangelisation innehåller så lite om Guds rike. Svaret finns i en långvarig icke-betoning på evangelierna Matteus, Markus och Lukas på grund av Calvin och Luther. Ett omedvetet brott mot den messianske judiske Jesus fick dessa två protestantiska ledare att ge uttryck åt en egendomlig preferens för Johannesevangeliet framför de andra tre evangelierna. Luther, som skrev förordet till sin översättning av Nya testamentet (1522), förklarade: "Johannes evangelium är det enda evangelium som är känsligt för essensen i evangeliet, och det är att föredra framför de tre andra och placeras på en högre nivå" (citerad av D. Fuller, *Gospel and Law: Contrast or Continuum*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 160).

Han följdes av Calvin i detta yttrande. Calvin vågade till och med föreslå en annan ordning för Matteus, Markus, Lukas och Johannes, som gjorde Johannes till den idealiska inledningen till sina tre medrapportörer om Jesu liv:

"Den lära som pekar på kraften och nyttan av den kommande Kristus, är mycket mer framträdande hos Johannes än hos de [andra tre]. De tre tidigare [synoptiska evangelierna] visar [Kristi] kropp ... men Johannes visar hans själ. I detta sammanhang brukar jag säga att detta evangelium är en nyckel för att öppna dörren för att förstå resten ... När vi läser [de fyra evangelierna] skulle en annan ordning vara att föredra, det vill säga att när vi vill läsa i Matteus och andra om att Kristus gavs till oss av Fadern, bör vi först, i Johannes, lära oss syftet för vilket han manifesterades" (Förord till Calvins kommentar till Johannes).

Evangeliet är judiskt

De kristna bör vakna för det faktum att deras olika traditionella system, som påstår sig vara grundade på Skriften, inte har tjänat dem väl. Skriften säger ingenstans att Johannes evangelium är att föredra framför Matteus, Markus och Lukas. Den lär inte heller att Jesus predikade ett judiskt budskap fram till korset; där Paulus sedan tog ett annat budskap om nåd till hedningarna/icke-judarna. Faktum är att evangeliet som Jesus predikade är **så viktigt för vår frälsning att det upprepas i minst tre kompletterande versioner (Matteus, Markus, Lukas), och Johannes bekräftar bara samma undervisning, ofta med ett annat ordförråd.** I *New Scofield Bible*, som har lästs av miljoner, sägs det att en "stark laglig och judisk färgning kan förväntas fram till korset" (s. 987). Men faktum är att hela Nya testamentets tro har judisk karaktär och ställer ständigt höga krav på lydnad.

⁸ Matt. 16:15.

⁹ Matt. 16:19.

¹⁰ 1 John 23:22 som framfört av J.W.C. Wand, *The New Testament Letters, Prefaced and Paraphrased*, Oxford University Press, 1946.

Liknelsen om såningsmannen

Vi befinner oss i kärnan av det problem som plågar de nuvarande versionerna av tron. En falsk skiljelinje och uppdelning skapas genom den så kallade "Dispensationalistiska" tankekolon. Jesu lärar står inte i centrum för den frälsningsplan som Dispensationalisterna föreslår. John Walvoord säger att bergspredikan "inte behandlar frälsning, utan karaktären och uppförandet hos dem som tillhör Kristus ... Att det är lämpligt att peka en icke-troende till frälsning i Kristus är helt klart inte avsikten med detta budskap ... Bergspredikan som helhet är **inte precis kyrkans sanning** ... Den är inte avsedd att beskriva rättfärdiggörelse genom tro eller frälsningsevangelium." Ganska tvetydigt tillägger han att det inte bör förvisas till en "obetydlig sanning" (*Matthew: Thy Kingdom Come*, Moody Press, 1984, s. 44, 45).

Liknelsen om såningsmannen i Matteus 13, Markus 4 och Lukas 8 ger oss faktiskt exakt den information vi behöver för att definiera evangeliet och hur det måste tas emot. Jesus gjorde det mycket klart att det första steget i frälsning är att ta emot Guds rike: "När någon hör ordet [evangeliet] om Guds rike men inte förstår det, kommer den onde [dämonen] och rycker bort det som såddes i hans hjärta ... så att han inte kan tro och bli frälst" (Matt 13:19 och Lukas 8:12).

Löftet om Landet

Löftet om Landet/Riket, som är hjärtat i Jesu evangelium, har gått förlorat. De 77 procent av vår Bibel som är Gamla testamentet har avskilts från Nya testamentet. Vi har glömt bort att Gud predikade evangeliet för Abraham (Galaterbrevet 3:8) och att det Nya testamentets predikande av Jesus grundar sig på det förbund som ingicks med Abraham. Gud lovade landet till Abraham och hans andliga avkomlingar (Gal 3:29). På samma sätt lovade Jesus landet åt de kristna (Matt 5:5; Upp 5:10).

"Mordet på [Gamla testamentets bibliska] text" (eng: "*Murder of the [Old Testament biblical] text*") har genom kritisk forskning (*The Gospel and the Land*, s. 48) varit lika ansvarigt för undertryckandet av förbunds-hoppet om "liv i landet". Genom att fragmentera den hebreiska Bibeln för att uppnå en kompositionsteori [teori om sammansättning, ö.a.] förlorade forskningen siktet på det som James Dunn kallade för den Pauliniska förutsättningen om Skriftens auktoritet, "att ett enda sinne och uppsåt [Guds] inspirerade de många skrifterna [Bibeln]" (*Commentary on Romans*, Word Books, 1988, s. 202).

Efter närmare två tusen år av oförståeligt hedniskt motstånd måste löftet till Abraham om avkomma, egendom och välstånd återinföras i kyrkans lära som ett sammanhängande och enande tema i biblisk tro på Gud och Kristus och den grundläggande kärnan i det kristna evangeliet om Guds rike. Det kan inte finnas någon större samlingspunkt för den splittrade kristenheten. Inget annat tema, än det som knyter samman all gudomlig uppenbarelse, kan ge kyrkorna det enade budskap de så desperat behöver.

Arvtagare till landet

Som James Dunn säger:

"Tanken på 'arv' var en grundläggande del av den judiska förståelsen av deras **förbundsförhållande** med Gud, framför allt och nästan uteslutande, i förbindelse med **landet** - Kanaans land som genom **arvsrätt utlovats** till Abraham ... [Detta] är ett av de mest känsloladdade ämnena i den judiska nationella självförståelsen ... Centralt för judisk självförståelse var övertygelsen om att Israel var Herrens arv ... En del av den nationella tron var

övertygelsen om att Gud hade gett Israel **arvet till Palestina**, det utlovade landet. Det är detta axiom som **Paulus framkallar och hänvisar till den nya kristna rörelsen som helhet, både hedningar [icke-judar] och judar**. De är Guds **arvingar**. Israels särskilda förhållande till Gud har utvidgats till att omfatta alla i Kristus. **Och löftet om landet har omvandlats till löftet om Guds rike ...** Detta arv till Riket, fullvärdigt medborgarskap endast under Guds styre, är **något som de troende fortfarande väntar på**" (*Commentary on Romans*, s. 213, 463, betoning tillagd).

Evangeliet är Guds löfte till Abraham

Återigen måste vi insistera på det direkta sambandet mellan den tidiga kristendomen och förbundet med Abraham. Som Dunn säger:

"I vilken grad Paulus argument bestäms av den nuvarande självförståelsen för sitt eget folk framgår tydligt av hans noggranna ordalydelse som tar upp fyra nyckelelement i denna självförståelse: förbudsloftet till Abraham och hans säd, arvet till landet som dess centrala element ... Det hade blivit nästan vanligt förekommande i judisk lära att förbundet lovade att Abrahams säd skulle **ärva jorden** [jmf. Matt. 5: 5; Upp 5:10] ... Löftet tolkades således som grundläggande för Israels självmedvetande som Guds förbundsfolk: Det var anledningen till att Gud hade valt ut dem bland alla nationer på jorden, motivet till att hålla sig avskilda från andra nationer, och det trösterika hopp som gjorde deras nuvarande nationella förödmjukelse uthärdlig...

"Paulus fall avslöjar den starka kontinuitet han såg mellan sin tro och det grundläggande löftet i sitt folks Skrifter ... **Paulus tvivlade inte på att det evangelium som han förkunnade var en fortsättning och uppfyllelse av Guds löfte till Abraham** [jmf. Galaterbrevet 3:8]. Men han var lika tydlig i att arvtagarna till Abrahams löfte inte längre skulle identifieras med avseende på lagen. För 1 Moseboken 15:6 ['Abraham trodde Gud och det räknades honom som rättfärdighet'] visade med tillräcklig tydlighet att löftet gavs och togs emot genom tro, alldeles bortsett från lagen helt eller delvis" (*Commentary on Romans*, s. 213, 463, betoning tillagd).

Att vara sympatisk med judisk förståelse

"Den första uppgiften med exegesen [att förklara Bibeln] är att tränga in så långt som möjligt i det historiska sammanhanget för författaren och för de som han skrev till. Det är så mycket av detta som inbegriper sådant som tagits för givet både för författare och mottagare. Om en nutida läsare inte känner till (eller är oförstående till) dessa gemensamma antaganden och farhågor, kommer det att vara omöjligt att höra texten så som författaren tänkte att den skulle höras (och antog att den skulle höras). I det här fallet är en stor del i detta sammanhang, självförståelsen för judar och judendomen under det första århundradet, samt av icke-judar som sympatiserar med judendomen. **Eftersom det mesta av kristen historia och forskning tyvärr har varit osympatisk mot denna självförståelse, om inte direkt fientligt inställd mot den, så har en ordentlig uppskattning av Paulus i hans interaktion med denna självförståelse varit praktiskt taget omöjlig** [jmf. Petrus varning om faran för att missförstå Paulus!]" (*Commentary on Romans*, s. Xiv, xv, betoning tillagd).

En katastrof när det gäller att predika och utöva

Canon H. Goudge varnade för en katastrof när det gällde att predika och utöva. Att ersätta judiska tänkesätt (bibelskribenternas tänkesätt) med hedniska uppfattningar har varit en katastrof som påverkar kyrkosamfunden.

"[Efter Nya testamentets tid] var det stora folket av Guds utvalda [judarna] snart det minst representerade i den katolska [universella] kyrkan. Det var en katastrof för kyrkan själv. För det innebar att kyrkan som helhet misslyckades med att förstå Gamla testamentet och att det grekiska sinnet, och det romerska i sin tur, kom att dominera dess utsikter: **Efter denna katastrof har kyrkan aldrig återhämtat sig vare sig i lärofrågor eller utövning.** Om vi i dag återigen kommer med rätta med att förstå Gamla testamentet, och således också Nya testamentet långt bättre än tidigare, så är det också till våra nutida hebreiska forskare och delvis de judiska lärda själva som vi är skyldiga det. Vi tror att Gud menade att judarna var Hans missionärer; den första stora evangelisationseran var den apostoliska tiden, när missionärerna nästan uteslutande var judar; inga andra kunde ha gjort det de gjorde. Om ännu en stor era av evangelisation är i gryningen, då behöver vi judarna igen" (*"The Calling of the Jews"* in the volume of collected essays *Judaism and Christianity* (London: Shears and Co., 1939), citerad av Lev Gillet, *Communion in the Messiah*, London: Lutterworth Press, 1942, p. 194).

Olika definitioner av evangeliet

Låt oss avsluta genom att påminna oss själva om den häpnadsväckande skillnaden mellan populära definitioner av evangeliet och Jesu och Paulus definition:

C.s. Lewis:

"Evangeliet finns inte i evangelierna".

Billy Graham:

"Jesus kom för att utföra tre dagars arbete. Jesus kom inte i första hand för att predika evangeliet ". [Vår funktion i himlen kommer att vara] "att förbereda himmelska maträtter", "leka med barn", "sköta trädgårdar" eller "putsa regnbågar".¹¹

Jesus:

"Jag är förpliktad att predika evangeliet om Guds rike. Det är därför Gud har sänt mig" (se Luk 4:43).

"De [troende] skall regera [som kungar] på jorden" (se Upp 5:10).

Paulus:

"Jag har gått omkring ... och predikat Riket" (se Apg. 20:25; jmf v. 24).

"Vet ni inte att de heliga ska döma världen? Och om världen ska dömas av er [hamna under er jurisdiktion] ..." (se 1 Kor 6:2).

Lägg också märke till hur kyrkor har ersatt det kristna målet att ärva landet/jorden när Jesus återvänder, med "himlen" för kroppslösa själar. Forskare protesterar mot de felaktiga kyrkliga traditionerna, men mycket få ger akt på följande:

¹¹ "What Heaven is Really Like," *Hope for the Troubled Heart*, Word Pub. Co., 1991

"Himlen" i Bibeln används ingenstans som de döendes destination." - Cambridge Biblical scholar, J.A.T. Robinson, *In the End God*, s. 104.

"Det sägs ingenting i Bibeln om att själen är skild från kroppen vid döden" - *The celebrated Interpreter's Dictionary of the Bible* (Vol. 1, s. 803).

Himlen är inte vårt mål

William Strawson, en lärare i systematisk teologi och religionsfilosofi, gjorde ett detaljerat studium, *Jesus and the Future Life* [Jesus och det framtida livet], och överlämnade 23 sidor till en granskning av ordet "himmel" i Matteus, Markus och Lukas. Han avslutade med:

"I få fall, om ens några, där ordet 'himmel' används, finns det en parallell till modern användning. Evangeliets uppteckningar om vår Herres liv och undervisning **talat inte om att fara till himlen**, som en nutida troende vanligtvis gör. Istället läggs tonvikten på att det som är 'himmelskt' kommer ner till människan ... Vårt moderna sätt att tala om livet hos Gud som liv 'i himlen' är inte det sätt som evangelierna talar om saken. **Det finns i synnerhet inte något som tyder på att Jesus ger sina lärjungar visshet om "himlen" efter detta liv**".¹²

"Himlen som de troendes framtida boning är [en föreställning] som lyser med sin frånvaro från Sankt Paulus tanke. Den andra ankomsten kommer alltid från himmelen, både i de tidigaste (1 Tess. 1:10) och dem senaste (Fil. 3:20) av Paulus brev... Möjligen tar han det så pass för givet, att troende skall få sin plats i ett Messianskt jordiskt Kungarike, att han inte ens tror att det är nödvändigt att nämna det".¹³

"Jesus tänkte inte på ett färglöst och himmelskt rent bortom andra sidan, utan föreställde sig det för sig själv som ett tillstånd av ting som finns **på denna jord** - även om det naturligtvis är en omvandlad jord - och i hans eget land".¹⁴

Frälsningsevangeliet - att vinna odödlighet i Guds kommande rike på en förnyad jord - handlar om hur man skall förbereda sig nu för att ärva landet tillsammans med Messias i framtiden, en uppseendeväckande återkomst för att åstadkomma fred bland alla nationer (Jesaja 2:1-6).

Översättning: Ingrid J. Klingberg, feb. 2021. Bibelcitater: SFB15 om inget annat anges. Bild: Billy Graham.

¹² s. 38.

¹³ "Heaven," *Dictionary of Christ and the Apostles*, Vol. I, s. 531.

¹⁴ W. Bousset, *Jesus*, London: Williams and Norgate, 1906, s. 82.0